

A Győri Ítéltábla a dr. Hudák László ügyvéd által képviselt **felperesnek** az OBH Jogi Képviselési Osztály által képviselt **I.r.** és a **II.r. alperesek** ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2017. június 12. napján kelt 20.P.20.166/2017/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit az elsőfokú eljárási illeték és perköltség mértéke tekintetében helybenhagyja.

A teljesítési határidő tekintetében részben, akként változtatja meg, hogy a felperes által az alpereseknek személyenként fizetendő 105.000 (Egyszázötezer) forint elsőfokú perköltség megfizetésére 7 (hét) havi részletfizetést engedélyez.

Egyhavi részlet összege alperesenként 15.000 (Tizenötezer) forint, az első részlet 2018. április 15-ig, a további részesletek az ezt követő hónapok 15. napjáig előre esedékesek. Bármely részlet elmulasztása esetén az egész tartozás esedékessé válik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására és számlájára 29.950 (Huszonkilencezer-kilencszázötven) forint feljegyzett fellebbezési illetéket, az ezt meghaladóan feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. és II.r. alperesek részére személyenként 105.000 forint perköltséget, az államnak pedig felhívásra 618.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a felperesi keresetben érvényesíteni kívánt, összesen 10.300.000 forint követelés a régi Ptk. 324. § /1/ bekezdése és a 325. § /1/ bekezdése szerint elévült, így a kereset elutasításának van helye. A felperest pervesztességére tekintettel kötelezte az állam javára a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére, továbbá az alperesek javára a jogtanácsosi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére. Előbbi tekintetében az illeték mértékének megállapítása során az illetéktörvény 42. § /1/ bekezdés a./ pontjára, míg a jogtanácsosi munkadíj körében a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /4/ bekezdésére volt figyelemmel, utóbbi körben értékelte a pertárgyértéket, valamint az ügyben végzett tevékenységet.

A felperes kizárólag a perköltségviselésre irányuló ítéleti rendelkezésekkel szemben nyújtott be fellebbezést, kérve azok megváltoztatását, az alperesek részére fizetendő elsőfokú perköltségnek személyenkénti 18.000 forintra, míg a fizetendő eljárási illetéknek 61.800 forintra való leszállítását. A fellebbezése indokaiként előadta, hogy amennyiben az elévülésre alapította az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem elutasítását, úgy a keresetlevelet a Pp. 130. § /1/ bekezdés f./ pontja alapján idézés kibocsátása nélkül kellett volna elutasítani, ennek hiányában pedig a Pp. 157. § a./ pontja alapján a pert meg kellett volna szüntetni. Ez esetben csökkentek volna a költségek, egyrészt jóval alacsonyabb eljárási illetéket kellett volna a felperesnek fizetni, másrészt nem merült volt egyik félnek sem fel utazási költsége.

Kiemelte, hogy amennyiben az ügyben eljáró két elsőfokú bíróság bármelyike a keresetnek elutasításáról korábban döntést hoz, úgy az nagymértékű költségmegtakarítással járt volna.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az alpereseknek személyenként elfogadhatatlanul, aránytalanul és eltúlzottan magas elsőfokú perköltséget állapított meg. Nem vette figyelembe, hogy mindkét alperesnek ugyanaz volt az eljáró jogi képviselője, az alperesi beadványok érdemi tartalma egyező volt, a II.r. alperes pedig a 2017.04.11-i beadványában kifejezetten kérte, hogy a perköltség összegét a tárgyalásonként 6.000 forint összegben állapítsák meg. Mivel három tárgyaláson jelent meg az alperesi képviselő, így csak 18.000 forint perköltség állapítható meg az alperesek javára.

A felperes másodlagos fellebbezési kérelmében - a perköltség leszállítása iránti kérelme alaptalansága esetére - 24 havi egyenlő, kamatmentes részletfizetés engedélyezését kérte.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását kérték. A másodlagos - részletfizetés iránti kérelemmel - kapcsolatosan kifejezett nyilatkozatot nem tettek.

Az ítélet tábla a Pp. 256/A. § /1/ bekezdés b./ pontja alapján a felperes fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az elsődleges fellebbezési kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

A felperes fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a perben az elévülésre tekintettel a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, de legalábbis a per megszüntetésének lett volna helye. Az elévülés érdemi ítélettel való keresetelutasítást von maga után. Nem helytálló tehát az a felperesi álláspont, hogy az elsőfokú bíróságnak nem az ügy érdemében kellett volna döntenie, s ekként költségmegtakarítást érhetett volna el a perköltség terén.

Nem megalapozott a felperesnek azon hivatkozása sem, hogy az eljáró bíróság a keresetét korábban is elutasíthatta volna. Az iratok alapján ugyanis megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság részéről a perköltséget indokolatlanul növelő eljárási cselekményekre, késedelemre nem került sor. A kifejtettek alapján a Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint a pertárgyérték 6 %-át kitevő elsőfokú eljárási illeték megfizetésére alappal kötelezte a törvényszék a felperest.

Nem osztotta az ítélet tábla a fellebbezést tekintetben sem, hogy az elsőfokú bíróság az alperesek javára eltúlzottan magas elsőfokú perköltséget állapított meg. A fellebbezéssel ellentétben az alperesek képviselőjében eljáró jogtanácsos a tárgyalás berekesztését megelőzően úgy nyilatkozott, hogy jogtanácsosi munkadíj, továbbá 8.000 forint utazási költség iránt érvényesít perköltségigényt. Ennek figyelembevételével a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a pereszes felperest az elsőfokú bíróság alappal kötelezte a Pp. 75. § /2/ bekezdése alapján perköltségnek minősülő jogtanácsosi munkadíj megfizetésére. A Pp. 67. § /2/ bekezdése értelmében a perben a jogi személy jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg. Erre figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /2/ bekezdés b./ pontja értelmében a 10.300.000 forintos pertárgyérték figyelembevételével 509.000 forint lenne a megállapítható jogtanácsosi munkadíj az elsőfokú eljárásra. Az elsőfokú bíróság ezt a /6/ bekezdés alkalmazásával hozzávetőleg 20 %-ára mérsékelte, mellyel kellően kifejezésre juttatta az alperesi képviselő által elvégzett munka mennyiségét, annak (az elévülésre

alapított védekezés alaposságából fakadóan) kevésbé bonyolultságát, továbbá azt is, hogy a két alperes képviselőjét azonos személy látta el, a védekezés pedig azonos tartalmú volt, így a két fél képviselőjének ellátása nem igényelt kétszeres munkaidő-ráfordítást.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által az alperesek javára megítélt elsőfokú perköltség egyáltalán nem eltúlzott, annak további leszállítása nem indokolt.

Az ítélet tábla a felperes másodlagosan előterjesztett - részletfizetés engedélyezése iránti - kérelme elbírálása körében az alábbiakra volt figyelemmel.

Az állam javára fizetendő eljárási illeték megfizetése iránti részletfizetési kérelem elbírálására a bíróság nem rendelkezik hatáskörrel, az ilyen tartalmú kérelem elbírálása az illetékügyben eljáró hatóság hatáskörébe tartozik.

Az alperesek javára fizetendő elsőfokú perköltség tekintetében az ítélet tábla részben alaposnak ítélte a részletfizetés iránti kérelmet. Ekörben figyelembe vette azt, hogy az alperesek a részletfizetés iránti kérelemre nem nyilatkoztak, ekként azt ellenző nyilatkozatot nem terjesztettek elő, értékelte a felperes személyes költségmentesség iránti kérelme körében az elsőfokú eljárás során benyújtott jövedelmi és vagyoni viszonyokat, ennek alapján megállapította, hogy az alperesek javára fizetendő elsőfokú perköltség összege a felperes egyhavi nyugdíjával hozzávetőleg azonos mértékű, erre figyelemmel a felperes méltányos érdekeit figyelembe véve az alperesek javára fizetendő perköltség teljesítésére a Pp. 217. § /3/ bekezdése alapján az ítélet tábla 7 havi részletfizetést engedélyezett. Az ezt meghaladó kérelem teljesítését az ítélet tábla nem látta indokoltnak, ekörben úgy ítélte meg, hogy a teljesítés további elhúzódása az alperesek méltányos érdekeinek nem indokolt sérelmével járna.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit az elsőfokú eljárási illeték és perköltség mértéke tekintetében helybenhagyta, a teljesítési határidő tekintetében pedig részben, a rendelkező részben írtak szerinti részletfizetés engedélyezésével megváltoztatta.

A fellebbezési kérelem részben, a részletfizetés körében eredményre vezetett, az ítélet tábla a fellebbezési eljárásban a felek pernyertességét hozzávetőleg azonosnak ítélte, ezért a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az államnak a feljegyzett fellebbezési illeték felét, míg a másik felét az alperesek személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. A felek maguk kötelesek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket viselni.

Győr, 2018. február 28.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

. Mészáros Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó